

Vladimír Rozsival šedesátiletý

Interv Akut Kardiol 2012; 11(2): 88

Stárneme. Všichni. Tedy i Vladimír Rozsival, CSc., (* 1. 4. 1952), který se nicméně zdá stárnout jaksi pomaleji než my ostatní. Ale i on již hraje volejbal méně často a bolesti zad už nesouvisejí jenom s tím volejbalem.

S Vladimírem se známe již od dob, kdy na 1. interní klinice v Hradci Králové dr. Erben léčil nemocné s ledvinným selháním originální Kolfovou umělou ledvinou (velmi pravděpodobně první dialýzy v České republice), kdy dr. Endrys jistě jako první v ČSR rutinně zaváděl katétry do levé síně a kdy kardiologický tým zaváděl stimulační elektrody do srdce cestou podklíčkové žíly (což tehdy většina chirurgů považovala za extravaganční a nepřijatelné) – tedy od poloviny 70. let minulého století. V té době Vladimír nastoupil na 1. interní kliniku jako sekundární lékař.

V práci byl Vladimír u všeho nového. Krátce po nástupu na kliniku byl členem týmu, který jistě jako první v Česku zaváděl kanyly pro léčbu umělou ledvinou cestou podklíčkové žíly a stejnou cestu zaváděl elektrody pro trvalou kardiostimulaci. Jako druhý v české republice publikoval techniku léčby tachykardií kardiostimulací (1981 – první byl pediater dr. Vítek z Brna, jehož publikace vyšla v roce 1978) a stejné téma zpracoval ve velmi úspěšné kandidátské práci o 3 roky později. Byl skutečným průkopníkem řady nových diagnostických a léčebných metod zaváděných do klinické praxe: podrobně popsal polymorfní komorovou tachykardii a její léčbu v roce 1985, jako jeden z prvních zavedl speciální

katétr k prevenci plicní embolie u rizikového nemocného v pooperačním průběhu, byl u zahájení programu koronárních intervencí v Hradci Králové. Byl prvním, kdo na hradeckém pracovišti implantoval koronární stent, a byl prvním, kdo na pardubickém pracovišti provedl koronární intervenci ulnárním přístupem. Vladimír publikoval 175 prací (včetně publikovaných abstrakt) a je autorem 2 monografií. Nepřekvapuje, že kromě práce ve výborech různých pracovních skupin (invazivní kardiologie, chlopňové vady v dospělosti) byl čtyřikrát členem výboru České kardiologické společnosti.

Vladimír je ale hlavně velmi pracovitým lékařem. Celkový počet invazivních výkonů, které provedl, je opravdu ohromující: implantoval mnoho tisíc stimulátorů, provedl víc než 12 tisíc koronárních angiografií, 4 tisíce angioplastik a asi 30 mitrálních valvuloplastik. Velmi cenné je hlavně to, že ač „invazivistou“ tělem i duší je jedním z mála lékařů, kteří umí vnitřní lékařství v neobvyklé šíři a jejichž názor nejen na problémy, které si invazivy netýkají, ale i na problémy které málo souvisejí se samotnou kardiologií, je vždy užitečné znát.

Vladimír je sportovcem tělem i duší. Dobře lyžuje, špatně hraje tenis a velmi dobře hraje volejbal (po mnoho let, které jsme spolu strávili na hradecké interně, mě každoročně deprimoval tím, že do volejbalového týmu 1. interny, tvrdě zápolícím s týmem 2. interny zval pěkné sestry a nikdy nepozval mě). Navíc je určitě i skvělým společníkem: pokud vím, je podruhé ženatý.

MUDr. Vladimír Rozsival, CSc.



Vladimíra je dobré potkávat a je skvělé mít ho v týmu. Vladimír nezarmoutí a když někdy brblá, můžete se spolehnout na to, že zítra brblat nebude. Na pardubické kardiologii jsme moc rádi, že je naším spolupracovníkem. Je nám opravdovým potěšením, že mu jako jedni z prvních můžeme popřát k jeho šedesátinám pevné zdraví, trochu nutného štěstí a spokojenost s ne vždy jednoduchým životem v druhém desetiletí druhého tisíciletí.

prof. MUDr. Jiří Kvasnička, CSc.

jiri.kvasnicka@nemocnice-pardubice.cz